

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 202/2017
21.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Звонара, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 855/15 од 29.01.2016. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 434/16 од 11.08.2016. године, у седници већа одржаној дана 21.03.2017. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Звонара, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 855/15 од 29.01.2016. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 434/16 од 11.08.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 855/15 од 29.01.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у одређеном износу од 150.000,00 динара коју је дужан да плати у року од два месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим што казна затвора не може бити дужа од шест месеци. Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 25.000,00 динара, а на име паушала износ од 3.000,00 динара све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 434/16 од 11.08.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца и пресуда Основног суда у Крагујевцу К 855/15 од 29.01.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Звонар, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и да, сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Звонара у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Звонара, је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, правноснажне пресуде побија због повреде закона из члана 439. тач. 1) и 2) ЗКП, наводима да у изреци правноснажне пресуде није описан ни један облик радње извршења кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим, указивањем да свако необрачунавање пореза на додату вредност не представља кривично дело пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом члана 229. став 1. КЗ прописано је, да ће се казнити затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном онај ко у намери да потпуно или делимично избегне плаћање пореза, доприноса или других прописаних дажбина, даје лажне податке о законито стеченим приходима, о предметима или другим чињеницама које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или ко у истој намери, у случају обавезне пријаве, не пријави законито стечени приход, односно предмете или друге чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или ко у истој намери на други начин прикрива податке који се односе на утврђивање наведених обавеза, а износ обавезе чије се плаћање избегава прелази 150.000,00 динара.

Према законском опису овог кривичног дела исто има три алтернативно прописане радње извршења и то:

- давање лажних података о законито стеченим приходима, предметима или другим чињеницама од значаја за утврђивање обавезе плаћања пореза, доприноса или дажбина;
- непријављивање законито стечених прихода, односно предмета или других чињеница које су од утицаја на утврђивање обавезе плаћања пореза, доприноса или дажбина;
- прикривање на други начин података који се односе на утврђивање наведених обавеза.

Сходно цитираној одредби члана 229. став 1. КЗ, по оцени Врховног касационог суда из изреке правноснажне пресуде јасно произилази да је окривљени АА у критичном периоду предузео једну од алтернативно прописаних радњи извршења кривичног дела у питању и то непријављивање законито стечених прихода, због чега је по налажењу овога суда, а супротно наводима из захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, дело за које је окривљени оглашен кривим, а како је описано у изреци правноснажне пресуде, садржи сва законска обележја кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ и правилно је, по оцени овога суда, у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе у правноснажној пресуди примењен закон који се може применити.

Поред тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је окривљени, као власник и заступник Предузећа "ББ" из ..., по закљученом уговору о уступању радника Предузећу "ВВ" које је власништво његовог сина, а која предузећа су повезана правна лица по власништву и сродству, у периоду од 01.01.2012. до 31.01.2012. године испоставио 12 фактура на име накнаде за плате радника и доприносе 16 радника који су пријављени у Предузећу "ББ" у укупном износу од 5.147.641,68 динара, уз писмену напомену на свакој фактури да се не обрачунава порез на додату вредност, с позивом на члан 25. став 1. Закона о порезу на додату вредност, те да је окривљени према писменим доказима Пореске управе Крагујевац и налазу вештака Гмитровића и Радивојчевића благовремено поднео четири пореске пријаве, уједно и благовремено пријављујући приходе по наведеним фактурама Предузећа "ББ", као и да управо због тога што је окривљени као овлашћени књиговођа на испостављеним фактурама стављао јасну напомену да се у конкретном случају не обрачунава порез на додату вредност с позивом на члан 25. став 1. Закона о порезу на додату вредност обзиром да се не ради о промету робе и услуга, а Предузећа "ББ" и "ВВ" су повезана правна лица, те да, у конкретном случају и да је обрачунат порез на додату вредност по наведеним фактурама и плаћен, повезано правно лице коме су такве фактуре испостављене могао би порез на додату вредност да користи као претходни порез на додату вредност и то као одбитну ставку, који транспарентан став окривљеног у целости потврђује и налаз и мишљење вештака Радивојчевића који је у овоме навео да је став окривљеног у књиговодственом смислу тачан, због чега, следствено изнетом, окривљени није предузео ни један од три алтернативно утврђене радње извршења кривичног дела у питању.

По налажењу Врховног касационог суда изложеним наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у суштини се оспорава чињенично стање утврђено правноснажном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу предметног кривичног дела.

Како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање не представљају законске разлоге у оквиру повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Звонара није упуштао.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.